

rè quòd misit Dominus angelum suum, & eripuit me è manus synagogæ istius Pharisaicæ, & omni expectatione plebis à Sorbona edoceta.
Quoties enim quum me viderent sursum deorsum exagitari, de me per plateas & in compositionibus, cum plausu iactatum est, Actum est de illo, irretitus est, illaqueatus est à Theologis, elabi non potest: etiam Rex si eripere velit, non potest. Hoc profectò verè affirmare possumus cum Dauide, Nisi quòd Dominus erat in nobis, Psal. 124.
nisi quòd Dominus erat in nobis, Quum insurgerent homines in nos, tunc viuos deglutissent nos. Quum irasceretur furor eorum in nos, tūc aquæ inundassent nos, torrens transisset super animam nostram: tunc transisset super animam nostram aqua superba. Benedictus igitur Dominus, qui non dedit nos prædam dentibus eorum: Anima nostra sicut avis euasit de laqueo venantium: laqueus contritus est, & nos cuasi mus. Adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cælum & terram. Nam quòd locus in quem me recepi, apud imperitos vel improbos minus bene audit, quum id partim errore fiat, partim malitia, sūsque déque ferendū est. Qua-

a.iii.